

- potwierdzenie wobec strony skarżącej, że obecnie to ostatnie żądanie jest ograniczone tymczasowo do JEDNEGO euro od sumy wynoszącej 82 378,81 EUR z zastrzeżeniem podwyższenia lub obniżenia tej kwoty w toku postępowania i z zastrzeżeniem podwyższenia odsetek wyrównawczych, a co najmniej odsetek przewidzianych w umowie, wynoszących 3,65 %;
- obciążenia strony przeciwnej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strony skarżące podnoszą trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zobowiązań umownych, obowiązku uzasadnienia, prawa do obrony, ogólnej zasady przestrzegania obowiązku staranności i obowiązku proporcjonalności, a także nadużycia władzy, naruszenia obowiązku lojalności i dobrej wiary przy wykonywaniu zobowiązań umownych, naruszenia art. II.19.3 umowy „grant agreement” i naruszenia ogólnej zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań i ogólnych reguł interpretacji umów w zakresie, w jakim decyzja o nakazaniu zwrotu części kwoty wypłaconej na rzecz ECFA opierała się wyłącznie na wynikach audytu i nie posiadała innego uzasadnienia.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady kontrydiktoryjności i prawa do obrony, art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, ogólnej zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań oraz ogólnych reguł interpretacji umów w zakresie, w jakim ECFA nie została wezwana ponownie do przedstawienia dokumentów w celu ustalenia kwalifikowalności podważonych kosztów, mimo że stworzono u niej przekonanie, że będzie mogła to uczynić na późniejszym etapie postępowania.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zobowiązań umownych, obowiązku uzasadnienia, prawa do obrony, ogólnej zasady przestrzegania obowiązku staranności i obowiązku proporcjonalności, a także nadużycia władzy, naruszenia obowiązku lojalności i dobrej wiary przy wykonywaniu zobowiązań umownych oraz postanowień umownych dotyczących zawartej umowy dotyczącej subwencji, a w szczególności naruszenia art. II.14 umowy „grant agreement”, ogólnych zasad w zakresie audytu, zasady wykonywania umów w dobrej wierze i zakazu nieuczciwego stosowania warunków umownych, a także ogólnej zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań i ogólnych reguł interpretacji umów.

Strony skarżące podnoszą, że strony pozwane przypisują sobie prawo do interpretowania rozpatrywanej umowy zgodnie z ich wolą, z naruszeniem wyraźnych postanowień przewidujących obowiązek subwencionowania świadczeń rzeczywiście dokonanych i kwalifikowalnych kosztów.

Skarga wniesiona w dniu 26 września 2014 r. – Novar przeciwko OHIM

(Sprawa T-726/14)

(2015/C 007/44)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Novar GmbH (Albstadt, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat R. Weede)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zasądzenie od pozwanego urzędu kwoty 2 498,00 EUR wraz z odsetkami w wysokości 5 % podstawowej stopy procesowej od momentu zawiśnięcia sporu;
- obciążenie pozwanego urzędu kosztami postępowania, w tym kosztami reprezentacji procesowej skarżącej.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden tylko zarzut.

Podstawa skargi: Odpowiedzialność pozaumowna na podstawie art. 118 ust. 3 rozporządzenia nr 207/2009

Skarżąca podnosi, że w niniejszym wypadku istnieje wystarczająco poważne naruszenie normy prawnej mającej na celu przyznanie uprawnień jednostkom oraz związek przyczynowy między czynem a szkodą. Skarżąca wskazuje, że bezprawną czynność stanowi decyzja w sprawie oddalenia sprzeciwu z dnia 14 maja 2013 r. Wystarczająco poważne naruszenie wynika z tego, że wbrew informacjom zawartym w piśmie z dnia 22 czerwca 2012 r. dotyczącym dokumentów podlegających przedstawieniu w celu wykazania praw wcześniejszych w postępowaniu w sprawie sprzeciwu B002027251 w decyzji z dnia 14 maja 2013 r. OHIM uznał, że w odniesieniu do dowodu na okoliczność istnienia praw wcześniejszych istnieją dodatkowe wymogi, i z tego względu nie uwzględnił praw wcześniejszych skarżącej. Naruszenie to zmusiło skarżącą do poniesienia dodatkowych kosztów reprezentacji w związku z postępowaniem prowadzonym w wyniku wniesienia odwołania od decyzji z dnia 14 maja 2013 r., która to decyzja została sprostowana decyzją Wydziału Sprzeciwów z dnia 17 października 2013 r.

Skarga wniesiona w dniu 16 października 2014 r. – PAN Europe i Unaapi przeciwko Komisji

(Sprawa T-729/14)

(2015/C 007/45)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bruksela, Belgia) i Unione nazionali associazioni apicoltori italiani (Unaapi) (Castel San Pietro Terme, (Włochy) (przedstawiciel: adwokat B. Kloostra)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 5 sierpnia 2014 r., Ares(2014)2589479 (zaskarżona decyzja), doręczonej przedstawicielce procesowej skarżących w dniu 6 sierpnia 2014 r., wydanej na złożony przez skarżących na podstawie art. 6 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 396/2005⁽¹⁾ (rozporządzenia w sprawie NDP) wniosek z dnia 10 stycznia 2013 r. o obniżenie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości (NDP) dla substancji czynnej imidachlopryd dla miodu, pyłku kwiatowego i mleczka pszczelego, oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnoszą jeden zarzut, że przyjmując zaskarżoną decyzję, Komisja działała niezgodnie z rozporządzeniem w sprawie NDP, w szczególności z art. 3 i/lub w związku z art. 14 ust. 1 i ust. 2 lit. a), c) i d) tego rozporządzenia, a tym samym niezgodnie z prawem.

- Rozporządzenie stanowi, że Komisja uwzględni zdrowie zwierząt przy rozpatrywaniu wniosków na podstawie art. 7 rozporządzenia w sprawie NDP. Komisja zatem niezgodnie z prawem przyjęła decyzję, by nie uwzględnić wniosku skarżących o obniżenie wartości dla imidachloprydu.